

Име на защитената зона: Карлуковски карст

Код по Натура: BG0002068

Описание на района на проучване

ОВМ Карлуковски карст се намира в Северозападна България в Предбалкана, между гр. Червен бряг от север и долината на р. Косматица и Искърския пролом на юг. От запад на изток обхваща териториите от землищата на селата Драшан, Камено поле и Долна Бешовица до гр. Луковит. Мястото е разположено в хълмист карстов район, прорязан от каньоновидни речни долини. Скалната основа е от триаски и юрски варовици, открита на много места в скални венци, стени, каменисти плата, понори, пещери и други. Голям процент от територията е заета от открити тревни пространства от сухолюбив и топлолюбив тревни съобщества с преобладаване на белизма *Dichanthium ischaetum*/, луковична ливадина *Poa bulbosa*/, черна садина *Chrysopogon gryllus*/ и др. Срещат се и малки участъци от мезофилни ливади с ливадна власатка *Festuca pratensis*/, броеничеста ливадина *Poa sylvicola*/, ливадна тимотейка *Alopecurus pratensis*/, пасищен райграс *Lolium perenne*/, издънкова полевица *Agrostis stolonifera*/, както и храсталаци главно от келяв габър *Carpinus orientalis*/. От горските местообитания с най-голяма площ са широколистните гори. Преобладават смесените дъбови гори от цер *Quercus cerris*/ и благун *Quercus frainetto*/. На места горите са примесени и с келяв габър и космат дъб *Q. pubescens*/ (Бондев, 1991).

През 2010 г. са посетени общо 7 пробни площадки - основно равнини пасища с малки кори и скални местообитания.

Резултати от проучването на орнитофауната

По време на полевите проучвания са установени: черен щъркел – 2-1 двойки, земеродно рибарче – 1 дв., орел змияр – 1 дв., белоопашат мишелов – 3-5 двойки, червеногърба сврчка – 1 дв, горска чучулига – 4 дв. и ястребогушо коприварче – 1 дв. Египетският лешояд не е установяван да гнезди през 2010 г. и след това. Наблюдава се общо намаляване в числеността на гнездящите по скали птици.

Резултати от проучването на орнитофауната

По време на полевите проучвания, които са осъществени в ограничен брой случайно избрани 1x1 км квадрати, са установени: черен щъркел – 1-2 двойки, земеродно рибарче – 1 дв., орел змияр – 1 дв., белоопашат мишелов – 3-5 двойки, червеногърба сврчка – 1 дв, горска чучулига – 4 дв. и ястребогушо коприварче – 1 дв. Осъществените епизодични посещения на различни участъци от защитената зона показват като цяло относително стабилно състояние на орнитофауната. Известно намаляване се наблюдава при гнездящите по скали по-едри видове птици, посетените гнезда на които се оказаха не заети през периода на проучването. След 2010 г. египетският лешояд не е установяван да гнезди в защитената зона и може да се смята за изчезнал.

Бележки върху състоянието на местообитанията

Общото състояние на местообитанията в защитената зона е добро, като цяло няма значителни промени в интензивността на обичайните антропогенните дейности.

Установени заплахи

Разширяване и откриване на кариери за добив на инертни материали.

Име на защитената зона: Мелнишки пирамиди
Код по Натура: BG0002072

Описание на района на проучване

ОВМ Мелнишки пирамиди обхваща района около гр. Мелник, на север до селата Горна Сушица и Паскарево и на юг до селата Катунци и Калиманци. Почвите са глинести пясъци. Територията е предимно с хълмисто-ридов, силно разчленен релеф, с добре очертани, най-различно ориентирани, наклонени и къси склонове, които благоприятстват активни ерозионни процеси. Климатът е преходно средиземноморски. Районът се характеризира с голямо разнообразие от мозаечни местообитания със значително средиземноморско влияние. Основната част от територията е покрита с пасища и храсталаци, като се срещат и широколистни гори от космат дъб */Quercus pubescens/*, благун */Q. frainetto/*, цер */Q. cerris/* и келяв габър */Carpinus orientalis/*. Преобладава келявият габър, който често образува самостоятелни гори и храсталаци със средиземноморски елементи, като червена хвойна */Juniperus oxycedris/* и др. Характерни за Мелнишките пирамиди са вечно-зелените храсталачни съобщества на грипа */Phyllirea latifolia/* с ксеротермна тревна растителност. Срещат се и малки компактни гори от пърнар */Q. coccifera/*. Изследвани са 4 пробни площадки, избрани на случаен принцип в пресечени местности със сухолюбива пасища и храсталаци.

Резултати от проучването на орнитофауната

По време на полевите проучвания в няколко еднокилометрови квадрата са установени 58 вида птици. От видовете обект на опазване в защитената зона са полска бърбрия – 2 дв., сирийски пъстър кълвач – 1 дв., голям маслинов присмехулник – 3 дв., червеногърба сврачка – 10 дв. и ястребогушо коприварче – 1 дв. Също така е наблюдавана черна каня – 1 твърде вероятно гнездяща двойка (наблюдаван един индивид). Видът не е описан в стандартния формуляр на защитената зона. От видовете, характерни за сухите тревни местообитания не са регистрирани дебелоклюната и късопръстата чучулига, което се дължи на факта, че сред избраните на случаен принцип квадрати не са попаднали тези, в които се срещат двата вида. Тяхното присъствие е потвърдено при други епизодични посещения в защитената зона, наред с това на повечето от характерните за нея видове птици.

Бележки върху състоянието на местообитанията

Като цяло състоянието на местообитанията на видовете, предмет на опазване в защитената зона може да се определи като задоволително. Повечето от районите, попадащи в горския фонд, са запазили облика и състоянието си. Съществени промени обаче има в земеделските земи. В редица участъци се наблюдава изграждането или възстановяването на лозови масиви, както и разораване на пустеещи или пасищни участъци. Това неминуемо води до намаляване или влошаване качеството на местообитанията на някои от степните видове, като дебелоклюната и късопръстата чучулига, полската бърбрия и други, които макар да остават в района, вече показват признаци на известно намаляване.

Установени заплахи

Разораване на участъци с тревна растителност (пасища, пустеещи земи и др.)

Интензифициране на лозарството, свързано с изчезването на ниските и обрасли малки лозя с добре почистени, разорани и обширни лозови масиви